

Visitaprotokoll Dyrøy og Sørreisa sokn

1.-6. september 2020

«Et hjem i din kirke»

Visitasen ble ledet av biskop Olav Øygard, assistert av prost Sigurd Skollevoll og rådgiver Ivar Jarle Eliassen.

Tirsdag 1. september

0900-1100 Møte med Dyrøy menighetsråd, menighetssalen i Brøstad kapell

Tilstede: Biskop Olav Øygard, prost Sigurd Skollevoll, leder av menighetsrådet Anne Larsen, nestleder Astrid Østrem Skoglund, prestevikar Slavisa Josifovic, Ove Gamst, Steivor Jensen, Robert Chruickshank, kirkeverge Anne Lise Skadal, rådgiver Ivar J. Eliassen.

Leder Anne Larsen ønsket velkommen og presenterte menighetsrådet, biskopen presenterte sitt følge. Prestevikar Josifovic holdt andakt med utgangspunkt i søndagens prekentekst før vi sang salme nr 1 fra N13, «Herre Gud ditt dyre navn og ære».

Astrid Østrem Skoglund presenterte trosopplæringsplanen for Dyrøy menighet. Det er en god plan som rekrutterer barn og unge til menigheten og gir grunnleggende innføring i den kristne tro. P. g. a. manglende ledelse og gjennomføringskraft er det etter hvert blitt avstand mellom plan og virkelighet. Hvordan skal en liten menighet klare oppgaven med trosopplæring når ressursene, i dette tilfelle kateketstillingen (40%), tas fra menigheten? Prosten poengterte at hele prostiet må gjennomgå m. t. p. fordeling og bruk av trosopplæringsmidler. Planen bør være fleksibel slik at det tas høyde for begrenset ressurstilgang. Det må kunne forventes at presten går inn og tar sin del av arbeidet.

E-kirkeboken ble ikke ført i 2019. Dette, samt at gravferdsprotokollene ikke er oppdatert, må gjennomgå og ajourføres.

Kirkevergen gikk gjennom årsmeldinga og pekte på at en del aktiviteter lider av ressursmangel. Til tross for dette er aktivitetsnivået rimelig høyt. Formiddagstreff ligger nede p. g. a. coronasituasjonen, men skal nå settes i gang. Oppslutningen om gudstjenester og nattverden har ikke gått ned. Det er grunn til å se positivt på resultatet og være stolt av den virksomheten som drives. Det ansporer til videre arbeid.

1200-1300 Samtale med 10. klasse, Elvetun skole.

Tilstede: Biskop, prost, menighetsrådsleder, prestevikar, rådgiver, lærer og elever.

Biskopen presenterte seg og sitt følge. Orienterte om kirkens ordning og om biskopens funksjon og yrkesmuligheter i kirken. Utfordret ungdommene på å si fra om hva man synes om kirka.

Tilknytning til bygda kommer til å føre til at flere vender tilbake etter endt utdanning. Mangel på arbeidsplasser hindrer imidlertid at flere kan flytte tilbake. Ungdommene bruker ikke kirken som møteplass. Det er behov for satsing på ungdomsmiljøet. Kirken kan bli flinkere til å skape arenaer hvor ungdommer kan treffes.

1315-1345 Stabsmøte i Dyrøy menighet, menighetens kontorlokaler

Tilstede: Biskop, prost, prestevikar, sekretær André Sætherskar, kirkeverge Anne Lise Skadal, rådgiver.

Biskopen inviterte til en åpen samtale om arbeidet, gleder og utfordringer.

Alle jobber i deltidsstillinger, bortsett fra prestevikar. Han er i et studieforløp som fører til at noe av arbeidstiden går med til studier. Hovedinntrykket er at det er trivelig og godt å arbeide i Dyrøy

menighet. Alle prøver å legge til rette for å ivareta hverandre. En ivrig menighetsrådsleder gjør at det oppleves som god kontakt mellom de ansatte og menighetslivet.

Det er utfordrende å få oversikt over økonomiske status for 2019. En ny løsning for føring av regnskapet fra neste år av vil, forhåpentligvis, gi bedre flyt i arbeidet. Dyrøy sokn ligger etter med E-kirkebokføringen fra 2019. Det er manglende kart for kirkegårdene. Dermed er det en del løse tråder og ikke fullstendig oversikt på disse feltene som før fører til merarbeid. Staben har stabsmøte noe uregelmessig. Møtet er viktig for det sosiale og det åndelige fellesskap. Vil legge opp til en regelmessig rytme på stabsmøtene. Da flere er i deltidsstilling går forholdsvis mye arbeidstid til møtevirksomhet om stabsmøtene kommer for ofte.

Biskopen kommenterte at det er viktig å se nødvendighet og gevinst av stabsmøter for å prioritere dem. Stabsmøtene kan føre til bedre utnyttelse av ressurser og hjelp til å prioritere og få gjort noe med etterslepet og få avsluttet saker som blir hengende. Han utfordret videre på å bruke nord-samisk på kjerneord i liturgien. Biskopen takket for møtet og avsluttet med bønn.

1400 Reise til Straumen kapell, Sørreisa

1445-1530 Stabsmøte Sørreisa menighet, Straumen kapell

Tilstede: Biskop, prost, rådgiver, sokneprest Jan Ole Berntsen, menighetspedagog Marianne Ånderbakk, organist Ingvild Moldsvor, kirketjener Odd Lockertsen, kirkeverge Anne Lise Skadal, sekretær Heidi Gunnberg.

Biskopen åpnet møtet og ønsket velkommen med å lese fra Ef 4, 11-14 og understreket enheten i Kristus. Gud har kalt og utrustet oss til tjeneste for bygge kirke, -her i Sørreisa. Deretter inviterte han til åpen samtale om arbeidet, gleder og utfordringer.

Hovedinntrykket er at alle ansatte jobber og trives godt sammen. Staben er utvidet og har fått en bred og sammensatt kompetanse. De ansatte arbeider godt sammen i et kreativt og åpent arbeidsmiljø. Staben er opptatt av å gjøre menigheten attraktiv samtidig som det er utfordrende at det er mange med deltidsstillinger.

Det er store vedlikeholdsoppgaver på kirkene, spesielt Skøelv kapell som er stengt av verneombudet. Tømmervik kirke har også behov for ytre vedlikehold. Det er en tendens at kirken engasjerer få under pensjonistalder. Arbeidet for og med barn og unge skal ha fokus framover.

Det er et savn at menighetsrådet er lite involvert i gudstjenestelivet. Utover høsten skal Reform av kirkens gudstjenesteliv av 2019 innarbeides. I den forbindelse kan menighetsrådets medlemmer engasjeres også i gudstjenestevalg.

Biskopen uttrykte bekymring over at vedlikeholdet på kirkene ikke holder tritt med slitasje og forfall. Han var glad for arbeidsfellesskapets positivitet og uttalt ønske og vilje om å nå ut til de yngre. Gode relasjoner de ansatte imellom er en forutsetning om man skal klare å involvere flere i menighetens virksomhet. Viktig å ha god kommunikasjon med hverandre og ha regelmessige stabsmøter.

Biskopen avsluttet med å takke for innsatsen og ønsket staben lykke til videre i arbeidet.

1630-1830 Møte med Sørreisa menighetsråd, Peisestua Straumen kapell

Tilstede: Leder Åse Jorid Midtbø, Vigdis Martinsen, Jim Are Jensen Løkke, Gunn Solveig Øvermoen, Rita Rasmussen, Otto Skogheim, sokneprest, kirkeverge, biskop, prost, rådgiver.

Lederen ønsket velkommen. Det nye menighetsrådet har mange fine oppgaver å gå inn i og er glad for å kunne arbeide i lag med ny kirkeverge. Straumen kapell er «Et hjem i din kirke». Her finner mange trivelige møter sted, både for barn, unge og eldre.

Soknepresten holdt andakt over Salme 104, 1-12.

Biskopen ledet samtalen og uttrykte håp om at visitasen kan sette fokus på aktuelle saker og sette spor i menighetens videre arbeid.

Soknepresten presenterte trosopplæringsplanen. Planen er omfattende og oppbygd slik at hvert årskull skal ha opplæring i den kristne tro på alderstrinnets egne premisser. «*Denne menighet*» har tatt ansvar for trosopplæringen. Det at en sliter med å få opp deltakelsen på enkelte tiltak sier kanskje noe om at planen er for ambisiøs. Biskopen sa at det er viktig å rullere inn menighetens egne tiltak, særlig den verdifulle korvirksomheten for barn og unge, speiderarbeidet og Lysglimt/Blå Kors-klubben, som kontinuerlige tiltak i trosopplæringsplanen. Disse langsgående tiltakene kan utnyttes strategisk i arbeidet med breddetiltak av punktuell karakter. Det kan være lurt å hente ut suksesskriterier for det arbeidet som går bra og gjøre gjenbruk av det i det øvrige arbeidet.

Forordning er kanskje for detaljert på type gudstjenester. Gudstjenester på historiske og geografiske steder fører til større deltagelse. Disse gudstjenestene må forordnes til en kirke, men kan av sedvane legges til historiske steder.

Det er viktig at Sørreisa menighet reflekterer samisk språk og kultur i sin virksomhet. Det fører til respekt for og stolthet over sine samiske røtter. Nesten alle gudstjenester har innslag på nord-samisk og det brukes litt samisk i alle konfirmanntimer.

Det framgår ikke av det framlagte planverk om menigheten driver arbeid blant utviklingshemmede. Dette sier mye om hva som gir mennesket verdi. Menigheten bør legge til rette for aktiv deltagelse, også i gudstjenestelivet, også for denne gruppen.

Menigheten driver en språkkafe som involverer mennesker fra andre deler av verden, nye landsmenn fra mange konfesjoner. Dette har foregått over flere år og fungerer som et positivt kulturelt og sosialt lim i bygda.

Midlene til kateketstillinga inndras fra neste år. Også for Sørreisa menighets del er det nødvendig å se på fordelinga av trosopplæringsmidler på nytt.

Biskopen avsluttet og takket for møtet.

Onsdag 2. september

0900-1200 Møte med prestene i prostiet

1230-1300 Samling for brukere på Fredlund dagsenter, Straumen kapell.

Tilstede: Biskop, prost, rådgiver, sokneprest, menighetspedagog, brukere og ledsagere.

To brukere fra Fredlund dagsenter, med personale, deltok på samlinga. Dette er et forsøk på å re-etablere et tiltak menigheten har hatt tidligere og som nå skal gjennomføres regelmessig. Menighetspedagogen brukte flanellograf og gjenfortalte skapelsesberetningen. Det var sterk oppmerksomhet om fortellingen og tydelig deltagelse i sang og lystenning fra brukernes side. Dette var første gangs gjennomføring av slike treff som har som mål å være regelmessig og samle flere enn denne gangen. Rådgiver spilte til salmene på piano.

1330-1345 Tilsynssamtale med menighetspedagog Marianne Ånderbakk, Straumen kapell

1400-1445 Tilsynssamtale med sokneprest Jan Ole Berntsen, Straumen kapell

1530-1645 Fagmøte/Samtale «Et hjem i din kirke», Straumen kapell

Tilstede: Biskop, prost, sokneprest i Sørreisa, prestevikar i Dyrøy, kirkeverge, rådgiver foruten ansatte og menighetsrådsmedlemmer fra begge menigheter.

Prosten og soknepresten innledet til samtale med «Et hjem i din kirke» som tema. For mange var dette å ha «et hjem i din kirke» en selvfølge tidligere. Nå er det kanskje slik at det er en selvfølge at kirken

ikke skal være det. Et hjem er et fellesskap. Kirken kan gi dette åndelige fellesskapet. Det kan virke som om vi dekker våre behov i livet på annet vis, for få benytter seg av det. Kan årsaken være at behovet for et åndelig hjem er ikke sterkt nok til at kirken oppleves som relevant? Eller er det manglende evne til å kommunisere dette ut som er årsaken? For mange er det en fjern tanke at kirka er et sted å leve våre liv, for Gud og sammen i fellesskap. Det er menighetens ønske at flest mulig skal få oppleve som kirken som et hjem. Trosopplæringsarbeidet bør, i større grad, dreie som alt det menigheten gjør av kontinuerlig karakter. Det gir relasjon og tilhørighet. «*Den allmektige Gud har i dåpen...tatt deg inn i sin troende menighet*» og den troende menighets sentrum er gudstjenesten. Alle omkringliggende tiltak skal bygge opp om den.

Samtalen deretter trakk fram menighetens kirker som gode steder for kirkelig aktivitet. Ansatte, prest og frivillige er viktige forutsetninger for at kirken skal være i stand til å fylle funksjonen av å være kirke. Til de store dagene i livet med barnedåp, konfirmasjon og begravelse er nesten kirkene for små. Til tross for oppslutningen om de kirkelige riter vet mange barn og unge ikke helt at de hører til i kirken.

Kirke handler om relasjoner for mennesker som brenner for noe og for noen. Kirken må spørre etter og bry seg om enkeltmennesker og grupper. Gjerne bruke de mindre fellesskapene som kor, bibelgrupper, barne- og ungdomsklubb aktivt i det store gudstjenestefellesskapet. Det handler om at barn og unge blir sett og gitt anerkjennelse som verdifull og elsket av Gud. Kunsten og musikken kan tale til oss og sette oss inn på den kanalen hvor vi fornemmer Guds nærhet.

Biskopen summerte opp og sa at dette var en god begynnelse på en fortsettelse. Hvordan være kirke for hele lokalsamfunnet? Han ville ikke oppfordre til å sette i gang nye tiltak uten å legge ned andre aktiviteter. Aktivitetene må ikke bli målet. Å arbeide i kirka er å arbeide med relasjoner, med hverandre og med oss og Gud. Vi er ikke bare enkeltpersoner men et fellesskap, menighet. Det er ikke først og fremst at vi gjør en masse, men at vi er til stede, som troende mennesker som bærer troen om Jesus Kristus videre.

Prosten: «Lære seg å dø» er en tese av Luther. Livet er en lang øvelse i det å lære seg å dø. Da blir det vettugt å forholde seg til Gud, -ikke for å glemme livet, men for å leve. Dette setter ord på sårbarheten. Ved å lære seg å dø blir vår kristne tro å vende seg til han som vant over døden. Jfr Corona, som pest og plage vi i tidligere ba om å slippe unna. Vi kan velge å følge Jesus Kristus, som gikk gjennom døden for oss inn i et fantastisk lys.

1800-2100 Menighetskveld Straumen kapell

Kvelden ble ledet av soknepresten. Programmet begynte med et kulturprogram i kirkerommet hvor mange barn og unge fra menighetens eget speider- og korarbeid deltok. Deretter var det bevertning for alle i kapellets underetasje. Samtalene gikk livlig rundt bordene. Til sammen var ca 50 mennesker samlet denne kvelden.

Torsdag 3. september

0900-1030 Møte med kommuneledelsen i Sørreisa kommune, Straumen kapell

Tilstede: Ordfører Jan-Eirik Nordahl, rådmann Stig Johnny Haugen, menighetsrådsleder Åse Jorid Midtbø, nestleder Jim Jenssen Løkke, Otte Skogheim, kirkeverge, prost, biskop, sokneprest, rådgiver.

Ordføreren ønsket velkommen og sa at i Sørreisa «er vi glad i kirka våres». Kommunen vil legge til rette for en levende kirke med gode betingelser og rammer for kirken, selv om økonomien er anstrengt. Kirken er en sterk og viktig organisasjon, nær folket. Kommunen vil ha mest mulig ut av de ressurser som legges inn.

Biskopen orienterte om visitasen og om viktigheten av kontakt med kommunen. Biskopens oppgave er å se, inspirere og gi råd. Han orienterte også kirkeordning, overgang fra statskirke til fri folkekirke, om

ny Lov om trossamfunn. Det vil fortsatt delt økonomi mellom stat og kommune. Den lokale kirkeøkonomien er overveiende finansiert av tilskudd fra kommunen. Den norske kirke har fått i oppdrag å være landsdekkende og gjøre det folkekirka skal og opplever at folk har tilhørighet til kirka.

Tjenesteytingsavtale mellom menighet og kommune er god og det er gode relasjoner partene imellom. Det er viktig å forankre avtalen politisk, noe som skal gjøres. Avtalen har blitt arbeidet med på begge hold over tid og framstår som noe begge parter er fornøyd med. Renholdet er godt ivaretatt av profesjonelle renholdere og er godt tilpasset kirkens bruk og aktivitet. I coronatiden er renholdet utfordrende.

Menighetsarbeidet er bredt og variert, barne- og ungdomsarbeid, kor og speidere, aktivitetssklubb, innvandrerarbeid. Det er utfordrende å holde oppslutningen om gudstjenestelivet oppe. Viktig å få i gang arbeidet med brukerne på Fredlund dagsenter. Dette arbeidet er noe menigheten kan gjøre og som kommunen har goder av. Kommunen har plikt til å legge til rette for religionsutøvelse for brukere og beboere på kommunale institusjoner. Dette gjelder også beboere på sykehjem selv om sykehjemmet er stengt p. g. a. coronarestriksjoner. Biskopen oppfordret til å finne ordninger slik at beboere på der kan få den tjenesten de nå ikke har hatt på en stund. Rådmannen sa at det er fullt mulig å løse dette. Ordføreren supplerte med at kommunen gjerne vil bidra, men må gjøre alt for å unngå å få inn smitten på sykehjemmet.

Økonomisk status

Driften av Sørreisa menighet oppleves som nøktern og forsvarlig. Tjenesteytingsavtalen omfatter bl. a. at kommunen fører menighetens regnskap. Noen ganger er det problematisk å få ut regnskapsrapporter i prosessen med økonomistyring. Regnskapet for 2019 er ikke slutført. Dette skal ordføreren undersøke. Kommuneøkonomien har ført til at det må skjæres ned over hele linja. En sliter med å få endene til å møtes og jobber hardt med å få drifta innenfor de økonomiske rammer. Kirkevergen ba om at de kommunale tilskudd overføres i begynnelsen av hvert kvartal.

Forvaltning av kirker og gravplasser

Vedlikehold av kirker er en sak som må til politisk behandling m. t. p. prioritering og finansiering. Tømmervik kirke er ei relativt ny kirke. Til tross for det har ytterkledningen, særlig på vestveggen, behov for vedlikehold. Det kan virke som materialbruk er en del av problemet. Betenkelig at en ny kirke krever så stort vedlikehold som det nå kan tyde på. Straumen kapell er nå godt vedlikeholdt. Skøelv kapell er stengt p. g. a. sannsynlige råte- og muggskader. Kommunen ønsker å avdekke årsakene til dette før det iverksettes tiltak. Menighetsrådsleder hadde inntrykk av at ansvaret med dette er uavklart. Noen må følge opp dette. Det må settes kompetente folk på saken for å stille diagnosen. Det er behov for samhandling mellom kirkelig fellesråd og kommunen. Ordfører og rådmann tar det med seg.

En arbeidsgruppe med oppgave å utrede behov for gravplasser har påpekt at det i et 20-årsperspektiv er mangel på plass. Minnelunder er snart på plass og finansiert og det første monumentet for minnelund er klart og skal settes opp på Brekka kirkegård.

Biskop takket for uttalt vilje å finne løsninger og takket for et positivt møte.

1230-1330 Bedriftsbesøk hos Demas AS

Tilstede: Biskop, prost, rådgiver, menighetsrådsleder, nestleder, prestevikar foruten bedriftens eiere.

Demas AS er et norsk, familieeid selskap som designer, utvikler, produserer og konstruerer systemløsninger innen automasjon og tilbyr også andre ingeniørtjenester til hele Norge. Det er en hjørnesteinsbedrift i Dyrøy kommune og har gjort det til en merkevare å konsolidere og utvikle driften basert på kortreist kompetanse, tilhørighet i lokalsamfunnet og nærhet til sine ansatte. Etter omvisning i lokalene var det informasjon om etablering av bedriften samt orientering om dagens situasjon og

planer for framtiden. Det ble også servert en velsmakende lunsj. Biskopen takket og sa at måten bedriften tenker på om nåtid og framtid kan være relevant for kirken også.

1400-1530 Møte med kommuneledelsen i Dyrøy kommune, Dyrøy rådhus

Tilstede: Ordfører Marit Alvig Espenes, rådmann Tore Uthaug, biskop, prost, kirkeverge, prestevikar, menighetsrådsleder, nestleder Astrid Østrem Skoglund, rådgiver.

Ordfører ønsket velkommen, innledet med presentasjonsrunde og orienterte om Dyrøy kommune. Det er en definert oppgave for kommunen å drive med samfunnsutvikling ved å satse på lokal mat og reiseliv, sjømat og fiskeri, leverandørsjiktet til sjømatproduksjon, eksisterende næringsvirksomhet og attraktivitet. Kommunen arbeider for å legge til rette for nye gründere og få flere bein å stå på. Næringsutvikling, demografi og boligtilgang er viktige tema. Det er vanskelig å lånefinansiere nye boliger. Kommunen tilbyr gratis tomt, subsidiering av kommunale avgifter og utstrakt ønske om å bidra til økt boligbygging og bosetting. Kommunen gir også kommunale lån for å bidra til boligbygging.

Biskopen orienterte om den nye tros- og livssynsloven og om Den norske kirke som landsdekkende folkekirke. Han antydte at finansiering av Dnk kommer til å bli krevende når det etter hvert skal bli én arbeidsgiverlinje i Dnk. Han berømmet det gode samarbeidet mellom Dyrøy menighet og Dyrøy kommune.

Vedlikehold

Det må utføres diverse utvendige tiltak for å bøte på manglende vedlikehold på Dyrøy kirke. Om det utsettes særlig lengre blir det dyrt å utføre. Kommunen er kjent med behovene og signaliserte at det vil bli tatt tak i. Fellesrådet ble bedt om å være tydelig på å prioritere vedlikeholdsoppgavene. Tjenesteytingsavtale mangler litt på å bli underskrevet. Avtale om renhold og brøyting må føres inn i avtalen før fellesrådet behandler den og sender den til kommunen. Det er ikke tilsatt organist i fast stilling. Det er et viktig kontinuerlig arbeid også for kultursektoren. Kanskje er det en ide å lyse ut stillingen i samarbeid med kulturskolen?

Ordføreren tok til orde for et samarbeid om tiltak for barn og unge. Kommunen har satt i gang et arbeid kalt Ung voksen. Det er imidlertid behov for voksne mennesker som kan være tilstede for de yngste ungdommene når de er ferdig på skolen og som har behov for et tilbud. Biskop og prost tok til orde for å søke om trosopplæringsmidler til en kirkelig del av et slikt samarbeid. Det ble også antydte at et samarbeid over kommunegrensene kan være gunstig. Det er behov for en med oversikt som kan styre og lede dette arbeidet. Biskopen lanserte ideen om å lyse ut stillinger for organist og eventuelt «trosopplærer» i samarbeid med kommunen/kulturskolen, noe ordfører og rådmann bifalt.

Prosten mente at innen 1. 1. 21 ser man for seg at fordeling av trosopplæringsmidler er justert og tilpasset trosopplæringsarbeidets endrede forutsetninger i forbindelse med bortfall av kateketstillingen.

Biskopen gjorde rede for at det fins søkbare midler til forskjellige tiltak for barn og unge innenfor trosopplæringssegmentet. Han oppfordret til å være om seg og holde seg orientert om hvilke midler som er til fordeling og tenke kreativt om hvordan man kan gjøre seg bruk av slike midler.

1600-1700 Middag på Foxtail kafe

1715-1800 Institusjonsandakt, Dyrøy omsorgssenter

Tilstede: Biskop, prost, kirkeverge, prestevikar, menighetsrådsleder, rådgiver.

Prestevikaren holdt andakt over lignelsen om talentene. Det var første andakt på lenge etter at sykehjemmet ble stengt for besøkende på grunn av coronasituasjonen. Både beboerne og de ansatte gav uttrykk for at de satte pris på igjen å kunne samles til andakt. Rådgiver gjorde organisttjeneste.

1800-1900 Tilsynssamtale med prestevikar Slavisa Josifovic

1900-2100 Samtalefellesskap Brøstad kirke

Tilstede: Biskop, prost, prestevikar, kirkeverge, rådgiver, ordfører, menighetsrådsmedlemmer og andre. Til sammen deltok ca 20 personer.

Møtet begynte med servering av kaker, vafler, kaffe og annet godt.

Prestevikar Josifovic holdt andakt over «Det store gjestebudet». Måltidsfellesskapet er et bilde på Guds rike. Gud innbyr på tross av hva folk svarer. Guds vilje er at huset skal bli fylt og det er rom for alle. I kirken skal vi leve som et tegn på dette. Guds nåde gjelder oss og alle mennesker.

Karin Storvoll innledet til samtale. Hvordan rekruttere flere til kirken? Vi må spørre oss hva hindrer andre fra å komme. Hva er det vi skal gjøre og hva gjør Gud? Det store gjestebudet er et godt bilde på hvordan man kan engasjere folk. En fruktbar samtale fulgte. Samarbeid om ansvaret for barn og unge er et viktig tiltak. Ungdommene kommer til å tenke på hvordan de hadde det da de vokste oppe «heime» når de drar fra bygda for utdanning. Det kan gjøre det mer aktuelt å vende hjem til arbeid og bosetting, i tillegg til at det kan gi dem opplevelsen av å ha «et hjem i din kirke».

Det er krefter som gjør at mennesket blir ledet i andre retninger enn det å søke Jesus. Paulus sier vi skal vi bry oss om hverandre fordi vi har fått miskunn. Lengselen etter Gud ligger gjemt i hjertet til hver og en av oss. Gud skapte oss alle, ser oss, vet om oss og elsker oss. Denne hemmelighet må vi formidle til «våre» barn og unge.

Hva kan vi gjøre i lag? Kommunen har ressurser til å holde ungdomsklubben åpen en dag i uka. Med flere ressurser kan man klare å tilby flere kvelder med mere variert tilbud med trygge voksne. Mange lag og foreninger tenker at nå er vi blitt få. Samarbeid på tvers men med et formål: til barns og unges beste. Her må menigheten være på banen. I lokalmiljøet fins det noen arenaer som vi må øke bevisstheten om å gjøre bruk av for å gi barn og unge sett opplevelsen av å bli sett og anerkjent. Det er i den hverdagen kirken er.

«Tru på Gud, på oss og på Brøstadbotn». Helt fra 80-tallet har det vært et svært verdifullt og flott kirkelig arbeid i bygda. Ingen her er gått ut på dato for å kunne bidra. Viktig å bli klar over at vi er gode nok. Kirken har et fantastisk budskap å gå med, -til alle aldergrupper. For tida har mange behov for å bli sett. Å bruke muligheten til å se og gi noe som får betydning for liv og evighet er viktig.

Biskopen takket for samtalen og antydte at trosopplæringsplanen bør omarbeides i tråd med hva samtalen har kommet inn på og hva som er gjennomførbart. Kirka har hatt for vanntette skott mellom breddetiltak og kontinuerlige tiltak. Nå er tiden inne til å vurdere ha som er verd den innsatsen som legges inn i planlegging og gjennomføring. Breddetiltak er viktig, men de kontinuerlige er kanskje enda viktigere. Framtida ligger trolig i å samordne de forskjellige måtene å arbeide på? Denne samtalen har vist stolthet, forventning og glede. Kirkas oppgave er å se våre medmennesker, sette pris på dem og la dem vite at Gud elsker dem. Han avsluttet Fadervår og velsignelsen og ønsket lykke til med det videre arbeidet

Fredag 4. september

Forberedelse til visitasgudstjeneste og visitasmøte.

Søndag 6. september

1100-1230 Visitasgudstjeneste i Tømmervik kirke, Sørreisa

Prosten intimerte. Prestevikaren i Dyrøy ledet gudstjenestens første del, mens soknepresten i Sørreisa ledet gudstjenesten etter prekenen. Biskopen prekte og forrettet nattverden. Organist Ingvild Moldsvor gjorde organisttjeneste, kirketjener var Odd Lockertsen. Menighetsrådslederne fra begge sokn deltok med lesning. Dyrøyoktetten sang, Line Magnussen deltok på trompet og rådgiver assisterte på orgel under nattverden.

Det var relativt god deltagelse, tatt i betraktning at coronarestriksjonene. Salmesangen var sterk og fyldig og nattverddeltagelsen var god.

Ved gudstjenestens avslutning ble den aronittiske velsignelsen lyst på norsk og samisk.

1245-1400 Visitasmøte, Galtnes grendehus

Umiddelbart etter visitasgudstjenesten gikk turen til Galtnes grendehus hvor visitasmøtet ble avholdt. Det begynte med kirkekaffe. Medlemmene av begge menighetsråd stor for traktering og biskopen og hans følge, samt de øvrige frammøte, visste å sette pris på et veldekket kakebord.

Biskopen holdt sitt visitasforedrag. Etter foredraget benyttet han anledningen til å gi Karin Storvoll, Dyrøy menighet, blomster og gode ord for sitt 32-årige sammenhengende arbeid med barnekor i menigheten.

Ca 70 mennesker deltok på gudstjenesten og visitasmøte.

Ref: Ivar Jarle Eliassen, rådgiver